

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

4. zwraca się do wielu państw-darczyńców, które niechętnie podejmowały kwestię poważnego problemu uchodźców irackich w regionie, aby uwzględniły fakt, że władze Iraku oraz rządy krajów sąsiednich dotkniętych problemem najwyraźniej nie są w stanie w pełni sobie z nim poradzić, oraz aby ponownie rozważyły konieczność udzielenia krajom przyjmującym pomocy finansowej w celu rozłożenia kosztów związanych z problemem uchodźców poprzez stworzenie tym uchodźcom możliwości osiedlenia się w krajach trzecich;
5. z zadowoleniem odnotowuje międzynarodową konferencję na temat humanitarnej pomocy na rzecz uchodźców i ludności wysiedlonej na terytorium Iraku, jak i do krajów sąsiednich, która ma się odbyć 17 kwietnia 2007 r. w Genewie; wzywa Radę, Komisję, władze w regionie i wspólnotę międzynarodową do pełnego udziału w tej konferencji i udzielenia odpowiedniego wsparcia finansowego;
6. zwraca się z prośbą do państw członkowskich UE i wspólnoty międzynarodowej, w ramach międzynarodowego podziału kosztów, do zaangażowania się w przesiedlenie uchodźców irackich i bezpaństwowców, w tym uchodźców palestyńskich z Iraku przebywających w tym regionie;
7. odnotowuje wysiłki podjęte przez rząd Szwecji, wzywa jednak państwa członkowskie UE do szybkiego i sprawiedliwego rozpatrywania wniosków ubiegających się o azyl Irakijczyków, zgodnie z powyżej cytowanym zawiadomieniem Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie powrotów oraz stanowiskiem, i do wywiązywania się z zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego i wspólnotowego dotyczących przyznania statusu uchodźcy lub dodatkowej ochrony tym, którym grozi prześladowanie lub poważne niebezpieczeństwo;
8. uznaje również wysiłki na rzecz pomocy irackim uchodźcom podejmowane przez państwa w tym regionie, które nie graniczą z Irakiem, takie jak Egipt; zwraca się do Egiptu z prośbą o kontynuowanie działań na rzecz irackich uchodźców poprzez pozostawienie otwartych granic i poprawę warunków uchodźców; wzywa kraje przyjmujące Irakijczyków to przestrzegania ich podstawowych praw i zapewnienia im dostępu do podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna i edukacja;
9. odnotowuje wkład regionalnych władz kurdyjskich w pomoc społecznościom chrześcijańskim, które zostały wysiedlone w obrębie kraju;
10. wzywa rząd iracki, władze lokalne, regionalne i religijne oraz koalicję sił wielonarodowych w Iraku do podjęcia natychmiastowych działań, aby poprawić bezpieczeństwo wszystkich uchodźców oraz ludności wysiedlonej wewnątrz Iraku i położyć kres praktykom dyskryminacyjnym;
11. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Uchodźców, Sekretarzowi Generalnemu Ligi Arabskiej, Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Konferencji Islamskiej, rządów i parlamentom Iraku, Iranu, Syrii, Jordanii, Libanu, Egiptu, Turcji, a także państwom członkowskim Rady Współpracy Państw Arabskich Zatoki Perskiej oraz władzom Autonomii Palestyńskiej.

P6_TA(2007)0057

Gwinea

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Gwinei

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

- A. głęboko zaniepokojony ogłoszeniem przez prezydenta Lansany Conté stanu wyjątkowego w dniu 13 lutego 2007 r. w następstwie strajku generalnego rozpoczętego w dniu 10 stycznia 2007 r. przez gwinejskie związki zawodowe i społeczeństwo obywatelskie, wysuwające postulaty gospodarcze i społeczne, oraz gwałtownego stłumienia przez siły bezpieczeństwa pokojowej demonstracji, jaka miała miejsce w dniu 17 stycznia 2007 r. w Konakry,

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- B. zaniepokojony niedawnymi aktami przemocy w czasie starć sił bezpieczeństwa z demonstrantami domagającymi się od prezydenta Conté, który objął władzę w 1984 r. w wyniku zamachu stanu, mianowania niezależnego premiera i ustąpienia z urzędu prezydenta,
- C. mając na uwadze, że prezydent Conté ogłosił stan wojenny obejmujący godzinę policyjną trwającą 20 godzin dziennie, zakaz procesji, pochodów i demonstracji oraz zgromadzeń publicznych i prywatnych, a także pozwolenie na przeprowadzanie rewizji w dzień i w nocy, nadając wojsku szerokie uprawnienia w zakresie stosowania „wszelkich niezbędnych środków”,
- D. mając na uwadze, że gwałtowne represje ze strony wojskowych sił specjalnych, zwłaszcza „Kompanii Polowej ds. Interwencji i Bezpieczeństwa” oraz „Autonomicznego Batalionu Bezpieczeństwa Prezydenckiego”, spowodowały wiele ofiar; mając na uwadze oskarżenia dotyczące obecności najemników i i byłych partyzantów działających jako rządowe siły paramilitarne,
- E. mając na uwadze, że mianowanie przez prezydenta Conté w dniu 9 lutego 2007 Eugène'a Camary na urząd premiera nie było zgodne z podpisanym w dniu 27 stycznia 2007 r. porozumieniem pomiędzy rządem i związkami zawodowymi, które domagały się mianowania premiera w drodze konsensusu i nadania mu szerokich uprawnień wykonawczych na trzyletni okres przejściowy, w którym przeprowadzono by wybory parlamentarne i prezydenckie, co w konsekwencji doprowadziło do nieustającej przemocy i bezprawia w całej Gwinei,
- F. mając na uwadze, że od 2005 r. gwinejskie siły bezpieczeństwa niejednokrotnie otwierały ogień do nieuzbrojonych demonstrantów, w szczególności w czerwcu 2006 r., kiedy to w brutalnej rozprawie rządu z demonstrantami protestującymi przeciwko wzrostowi cen podstawowych towarów policjanci i żołnierze zastrzelili co najmniej 13 nieuzbrojonych demonstrantów,
- G. mając na uwadze, że Gwinea posiada złoża złota, żelaza i boksytów, a także żyzne gleby i zasoby wodne, w tym zasoby rybne, co mogłoby przyczynić się do podniesienia stopy życiowej ludności, jeśli w kraju przeważałaby demokratyczna odpowiedzialność,
1. zdecydowanie potępia niewspółmierne i przesadne użycie siły przez gwinejskie służby bezpieczeństwa w czasie niedawnych demonstracji w różnych częściach kraju, w wyniku których wiele osób cywilnych poniosło śmierć, kilku demonstrantów zostało rannych, a wśród zatrzymanych znaleźli się między innymi przywódcy związków zawodowych;
  2. przypomina o znaczeniu mianowania premiera w drodze konsensusu, zgodnie ze zobowiązaniami prezydenta Conté;
  3. wzywa do ustanowienia niezależnej międzynarodowej komisji śledczej pod auspicjami ONZ w celu zbadania niedawnych zabójstw oraz przypadków łamania praw człowieka w przeszłości oraz wskazania odpowiedzialnych i postawienia ich przed sądem w celu położenia kresu bezkarności;
  4. wzywa władze Gwinei, aby nakazały natychmiastowe zwolnienie wszystkich osób aresztowanych w czasie demonstracji bez przedstawienia im uzasadnionych zarzutów prawnych, a jeśli takie zarzuty istnieją – aby zapewniły tym osobom szybki i sprawiedliwy proces i zagwarantowały przestrzeganie ich praw proceduralnych przez cały czas trwania procesu;
  5. wzywa do poszanowania i przywrócenia swobód jednostki i wolności związkowych oraz do położenia kresu autorytarnym nadużyciom, które od 23 lat cechują reżim prezydenta Conté; apeluje o rozpoczęcie negocjacji z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i związkami zawodowymi w celu wynegocjowania sposobu spełnienia żądań;
  6. wzywa władze Gwinei, by niezwłocznie położyły kres zabójstwom oraz do demokratycznego przejścia do systemu odpowiadającego dążeniom narodu Gwinei;
  7. zwraca się do Komisji o rozważenie możliwości rozpoczęcia dialogu politycznego przewidzianego w art. 96 porozumienia z Kotonu, przy jednoczesnym zwiększeniu pomocy humanitarnej dla ofiar;
  8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, Unii Afrykańskiej, Wspólnocie Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej, rządowi Gwinei oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.